

Barmhärtighetens profet:

Kraften i orden

”Det finns ingen gud utom Allah”

Ett svårt tillstånd stod i vägen för islams profet, frid vare med honom; det rådande tillståndet på Arabiska halvön, och på hela jorden. Den var överväldigad av felaktiga, djupt rotade trosuppfattningar, begrepp, värderingar, normer, system och livslagar. En lång historia, överlappande intressen och olika maktfaktorer stödde detta etablerade tillstånd, som stod som en barriär mot islam.

Islam nöjer sig inte med att enbart förändra trosuppfattningar, mål, seder, känslor, värderingar, principer och sedvanor, utan insisterar på att förändra regimer, lagar, system, status quo, fördelning av välstånd och att verka för jordens bästa. Det insisterar också på att rycka bort ledningen av mänskligheten från falska gudars händer och återlämna den till Allah och islam.

Sannerligen var klyftan mellan islam den dag det kom och folket enorm, och den andliga upplyftning det ville ge var långt ifrån där de befann sig.

Hur kunde en man, Muhammed ibn Abdullah, frid vare med honom, stå ensam mot hela världen - eller åtminstone mot Arabiska halvön - i början av det islamiska budskapet?

Med vilken kraft kunde han, frid vare med honom, stå ensam mot alla Quraysh-hövdingarnas trosuppfattningar, lagar och intressen, och sedan förändra allt detta och upprätta det nya systemet?

Han berömde inte deras trosuppfattningar och ideologier. Han smickrade inte deras känslor och tankar. Han slöt inte fred med deras avgudar och herrar. Han mjuknade inte i sin ståndpunkt och tillät inga kompromisser.

Kärnbudskapet

Snarare befalldes han att säga till dem redan från de första dagarna, medan han fortfarande var i Makkah, där alla krafter samlades och konspirerade mot honom:

{Säg: 'O ni otrogna! Jag dyrkar inte det ni dyrkar. Och ni är inte dyrkare av det jag dyrkar. Och jag kommer inte att vara en dyrkare av det ni dyrkar. Och ni kommer inte att vara dyrkare av det jag dyrkar. För er är er religion, och för mig är min religion.'}
(Al-Kafirun 109: 1-6)

Han förklarade inte bara sin religion och dyrkan som helt skild från deras, och betonade en absolut oenighet utan någon möjlighet att någonsin mötas, utan befalldes också att få dem att ge upp hoppet om någon framtida möjlighet till enighet och upprepade för dem: "Och jag kommer inte att vara en dyrkare av det ni dyrkar." Han fortsatte att betona den absoluta åtskillnaden i denna fråga, utan någon möjlighet att deras trosuppfattningar konvergerade: "För er är er religion, och för mig är min religion."

Han bländade dem inte med påståenden om hemlig kraft, övermänskliga egenskaper eller mystiska källor; snarare befalldes han att säga till dem:

{Säg (O Muhammed): "Jag säger er inte att hos mig finns Allahs skatter, inte heller (att) jag känner det dolda; inte heller säger jag er att jag är en ängel. Jag följer bara det som uppenbaras för mig."} (Al-An'am 6: 50)

{Säg (O Muhammed): 'Jag äger ingen kraft att gynna eller skada mig själv utom vad Allah vill. Om jag hade kännedom om det

dolda skulle jag ha skaffat mig ett överflöd av välstånd, och inget ont skulle ha drabbat mig. Jag är bara en varnare och en bärare av glada nyheter till folk som tror.}' (Al-A'raf 7: 188)

{Säg (O Muhammed): "Sannerligen äger jag inte för er (kraften att) skada eller vägleda." Säg: "Sannerligen kommer ingen någonsin att skydda mig från Allah (om jag skulle vara olydig), och jag kommer inte heller att finna en tillflykt i annan än Honom."} (Al-Jinn 72: 21-22)

En sändebud från Gud

Inte heller placerade han sig som förmedlaren mellan de troende och deras Herre, genom vilken dyrkan, böner, åkallan och offer frambärs. Eller som en givare av välsignelser och förlåtelse, sittande för att höra folk blotta sina fel och synder och sedan administrera botsakrament, ty: *{Vem kan förlåta synder utom Allah?}* (Al-'Imran 3: 135)

Hans uppdrag var bara att visa vägen för varje enskild individ att personligen åkalla tillvarons Herre och be direkt till Honom allena:

{Det är Dig vi dyrkar och Dig vi ber om hjälp. Led oss till den raka vägen. Vägen för dem som Du har skänkt Din nåd, inte (vägen) för dem som har ådragit sig Din vrede, och inte för dem som har gått vilse.} (Al-Fatihah 1: 5-7)

Slutligen delade han inte ut löften om särskilda titlar, makt eller rikedomar till dem som kanske valde att följa honom när han triumferade över sina motståndare; snarare skulle de bara vara troende, bara vara muslimer. Ibn Ishaq sade:

Profeten, frid vare med honom, brukade presentera sig för stammarna under Hajj-säsongen och säga:

"O folk från det och det! Jag är Allahs sändebud till er, som befäller er att dyrka Allah och inte förknippa något med Honom; att kasta bort de rivaler (falska avgudar) ni dyrkar istället för

(eller vid sidan av) Honom; och att tro på mig, bekräfta er tro på mig och skydda mig tills jag klargör på Allahs vägnar vad (budskapet) Han sände mig med.”

Han presenterade sig för stammen Amir ibn Sa'sa'ah och kallade dem till att tro på Allah. En man bland dem, vid namn Bahirah bin Firas, sade: "Vid Allah, om jag tar denne unge man från Quraysh, kommer jag att behärska araberna genom honom."

Sedan sade han: "Berätta för mig, om vi svär trohet till dig angående din sak, och sedan Allah ger dig seger över dem som motsätter sig dig - kommer saken att tillhöra oss efter dig?"

Profeten sade:

"Saken tillhör Allah. Han placerar den varhelst (hos vem) Han vill."

Bahirah svarade:

"Ska våra bröst riktas mot araberna för din skull, och när Allah sedan ger dig seger går saken till andra än oss? Vi har inget behov av din sak."

Och de förkastade honom. (Ibn Hisham, As-Sirah An-Nabawiyah)

Detta är helt enkelt sanningens oslagbara krafts verk:

*{Sanningen har kommit och falskheten har försvunnit.
Säkerligen är falskheten alltid dömd att försvinna.}* (Al-Isra' 17: 81)

Detta är helt enkelt verket av den sanna ordens oslagbara kraft *la illah illa Allah* (Det finns ingen gud utom Allah) som profeten Muhammed ropade ut, och som naturligt banar sig väg in i den mänskliga själen med en uppväckande impuls till den mänskliga Fitrah (ren medfödd natur), och kallar den tillbaka till sin Skapare efter att ha irrat och famlat. Ty ordet och meningen är inpräntade av Skaparen i själens innersta väsen. Den känner

instinktivt igen och accepterar ingen annan Gud än Honom, lika instinktivt som den vet hur man andas.

{ "Är jag inte er Herre?" De sade: "Jo. Vi vittnar," för att ni inte ska säga på Uppståndelsens Dag: "Sannerligen var vi omedvetna om detta." } (Al-A'raf 7: 172)

Det är det goda ordet, *la illaha illa Allah* (Det finns ingen gud utom Allah), vars grenar når himlen och ger ständiga välsignelser och förmåner.

{ Ett gott ord är som ett gott träd, vars rot är fast förankrad, och vars grenar (högt) i himlen. Det ger sin frukt hela tiden, med tillstånd av sin Herre. Och Allah sätter upp liknelser för mänskligheten för att de ska komma ihåg. } (Ibrahim 14: 24-25)

Det är det fasta ordet, *la illah illa Allah* (Det finns ingen gud utom Allah), vars rötter förankrar mänskligheten fast i livet i denna värld och i det kommande livet. *{ Allah håller fast dem som tror, med det fasta ordet, i världslivet och i det kommande livet. } (Ibrahim 14: 27)*

Av Haya Muhammad Eid

Referenser

Från boken "Muhammad the Prophet of Mercy" av Haya Muhammad Eid, tillägnad alla som inte känner till, inte är fullt informerade om, eller har fått felaktig information om islams profet.

Källa: Barmhärtighetens profet: Kraften i orden "Det finns ingen gud utom Allah" - IslamOnline <https://islamonline.net/124863>

